

כ"ק מרן אדמור מסטריקוב
צזוק"ל באמירת תהילים
בכז"ו רשב"

רָאשׁוֹרְגַּן הַעֲזָרִים עַל צְרוּבָּנֶר

אל יצחק הכהן קרמל זל שהשתתף כמעט בכל אותן שבתו.
עד לרגע האחרון חשו המארגנים לביטול הנסעה, מאחר
שבאותוليلת בוצעטבח רחל בעיר מעלה עי מוחכלים. רק כשהסביר
יה ננסעהו ברכבת שמע הרבי מכך, אך בשלב זה כבר לא שב על
עקבותיו ומשיד בסיגען.

סעודות השבת התקיימו בביתו של המארת, ורק בסעודת
שלישית התקיים 'הטייש' ביהיכן' של המושב. רבים מבני המקום
השתתפו בשולחן זה, ווכם היו אנשים פשוטים. כשהמאրת בקש
מרובנו ז"ע לומר 'תורה' על פרשת השבוע - בהר העוסקת בדיוני
המשמעות, שאליו רבנו האם הלו שומרים שמיטה, והאם שייך לומר
לפניהם ד"ת על עניין זה.

מכיוון שرك מעתים הגיעו לשבת זו, לא התארינה אז תחבורת
מיוחדת, והחסדים הגיעו בתחרורה הציורית. במוש"ץ לאחר שעלו
למירון להשתתף על הצוון הק' ירדו יחדיו לתחנת 'אגד'. באותו יום
דודיין לא חשבו על אוטובוסים לבני ברק, והיה שירות מיוחד של
אוטובוסים לתחנה המרכזית בתל אביב. לפני הרכבת היה האוטובוס
אמור להגיע תל אביב בשעה 2:00 לאחר חצות ובשעה זו כבר לא
הייתה תחבורה לבני ברק. הרב שרצה לחסוך את הטורחה מהחסדים,
שלח לבקש מנהג שייאוט לנסוע דרך בי-ברק. הנהג הסס בתחילה,
אולם הרה"ח שרואל יצחק כרמל ז'ל, שהיתה לו מצלמה באמתחו,

קשה להציגו לציוון. רבים מהינו הספרדים היו מגיעים לירושלים בפרט וומדי הקבלה, כמו"כ הגיעו רבים מבני היישובים הסמוכים לירושלים גם טבורה וצפת, שהיו אז יושבים קטנים שלא התגוררו בהם יותר ככלמה מאות נפשות.

שבת ראשונה בגליל

בכחיש-עשרה שנים לאחר נסיעה זו, התקיימה השבת הראונה מחיצת האדמור' זצ"ל במירון וגלילوتה. השבת הראונה הייתה נשנת תש"ל בכפר שמאי, בהשתדרותו המרובה של נאמן בית האדמו"ר סטוריקוב, הרוח"ח ר' יעקב דוד ויינרוב שליט"א, במטרה פועל ישועה לאחד החסידים. כשהעה משללה זו לפניו הרב זצ"ל בפעם הראונה, דחה זאת הרב מכיל וכל, ואולם לאחר הפתורות מרורנות והתלבויות שונות ניאות לנouse לש"ק לכפר שמאי. זקני החסידים שוכן להשתתף בשבת זו מצינינום, כי למורת כמות המשתתפים גומעתה, האיכות היה בגובה ורבה לאין ערוך. ההרגשה הייתה מואד דימיש', מצינינום מעלי הכהונות. אל הרב התלווה קבוצה מצזמי' מחתמת שכלה קרוב לשלשה מאות נציגים, בראשם עמנואל נכברדי החסידי תורה"ח המפואר בנש"ק טוביה לנדא זצ"ל ננד ב'ק האדמו"ר הוזקן ע"ש, הרה"ח ר' זלמן משה חסידה זצ"ל מירושלים, וכן הרה"ח ר' ישעיה

בנימים טמירים היה כ"ק מרכן אדמו"ר מסטריקוב צוק"ל קשור לאתרא קדישא מירון וסביבותיו, ולעיר הקודש צפת. פעמים רבות היה עולה לעשות שם שבתוויו - אם בלוויית קבוצת מקרבים מצומצמת ואם לשבת התאחדות בהשתתפות כלל החסידים | לידי המבשר' הגיעו רשותיהם ותיאוריהם של חסידים מאותם מסעות קודש - החל מהשבת הראשונה בכפר שמאן בשנת תש"ל ועד השבת האخונה בצפת בשנת תשנ"ז | בני היכלא

מאת: משה אהרון אויש

באי מירוץ, ובודאי אלו העולים בקביעות אל הארץ הקזינו הק', וכן לראות לאורך השנים מחוזות הורד ורבים בהיא אתרא קדישא. אין לך שבת ואין לך שבוע שלא ישחו במערת הקודש קהילה נאה וחסודה, מנוגיג עדה, אדמור' או ראנש ישבה. מראות הקודש הנගלים לבאי המוקם מוהיבים מהה, מלאי תפארת ויקר, מהפסיפס הרוחני המגוון המרכיב את עם ישראל לשכתיו וחצרותיו.

בערב לא"ג בעומר, יום עליה לררגל, התודענו ליוםנים אשר רשמו חסידי טטריקוב מஸעות הקודש ושבותה היהוד במירון במחיצת "ק' מירון אדמור'" מסטריקוב זצוק'ל, אשר חביב מאוד את השהייה באתרא קדישא מירון. עליותיו התכוופת למירון, צפת והגליל לשבותה – הן בלווית קבוצה מצומצמת והן בראש כל עדתו – מהוות דבר נדיר וויחודי בפרק אדמור' רדי פולין, ולמעשה, כפי שמצוינים אנשי מירון, היה האדמור' זצוק'ל ה'פולישע רב' היחיד אשר נהג לשבות במירון בראש עדתו.

ל"ג בעומר הראשון

על הל"ג בעומר הראשון בו היה כ"ק מרן האדמו"ר צ"ל במירון, סiffer הוא עצמו, כי היה זה בשנת תש"ד. ואוותה תקופה למד אצל מרן גאב"ד בריסק וצוקל והיה משתתף בשיעורו מדי יום בימיו, ומכיוון שנסע למירון עדר מושיעו. מרן אדמו"ר צ"ל סiffer כי התהבות לפני הנסעה אם לשאול את הרוב מבрисק על כן, אבל חשש ישלב הרבה את הבישום בזאת לבקש לו מהרין.

בשנה מrown אדמ"ז' כל מגולל את זכרונות אתה נסיעה, היה מהבטא "שלא הייתה תענגג", מכיוון שאז עדין לא היו אוטובוסים נוחים, ומארגני הנסיעות היו שוכרים מכוניות משא המיועדות להובלות וכדר, בהן היי מעמידים פסלים, ומכים את הרכב בבד עבה כדי להגן מפני החמה, וכך נסעו למירון. כמו כן באotta תקופה לא נסללו כבישים מסודרים, ונסיעה זו הייתה לוקחת זמן רב, ונדרש עבורה יומם שלם בתנאים לא נוחים במיוחד. אמן על אף כל זאת, גם באופן השנים היו הרבה ירושלים נסעים למירון.

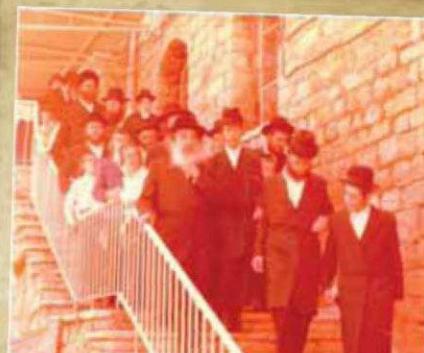
עוד ספר, שבאותה תקופה לא היה במירון ציבור גדול ולא היה

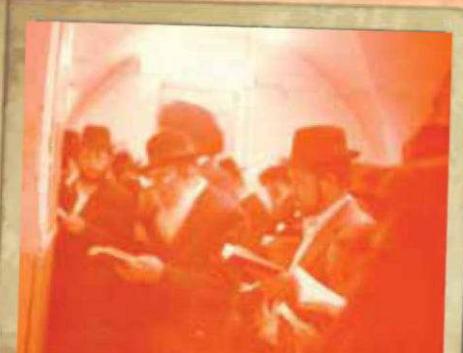
בחדלה בסוצ'ז ב匝פת בשנת תשס"ט, בצד שמאל נראה כ"ק מון אדמור מסטריקוב שליט"

בסדר הדרך חורה מהצווין הক עם פלאו

רבנן זוקל' בציאה מהצווין בשנת תשס"ט

תמונה נדירה בפרנסום ריאשו: כ"ק מון אדמור מסטריקוב זוקל' באירוע תהילים ליד הצווין בשנת תשס"ט

לפני העמוד ניגש הרה"ח ר' יצחק גבירות' זצ"ל מירושלים. לאחר התפילה ר' יודה החסידים עם הרב לאלום, והרה"ח ר' משה חסידא זצ"ל מתעכבר ברドתו, וכשהגעים באיחור סיפר לרבי שנכנס להיכלא דרשבי לומר שם את מאמרו הזוהר שאמרם ביל שבט ע"ג הצווין. רבבי שלא אוותו האם שמע אייזה מקור למנגה זו, והшиб שנהג כך לפני הרשותו. ב匝פה דשבטה התקיימו התפילות בהיכלא דציוין הרשב". הרה"ג ר' ישעיה רפפורט שליט"א ניגש לפוסקי דזמרה ולאחמנ"כ ניגש לשוכן עד בעל התפילה הרה"ח ר' משה חסידיה זל"ל מירושלים. את קריית התורה קרא הבעל"ק ר' יעקב דוד ברונ"ג ווינט' רוב ז"ל, בברכת החודש סיון נתכבד הגרם"ש טטרן שליט"א ואלטפליט מוסה ניגש הרה"ג ר' ישעיה רפפורט שליט"א לרול הילא"צ של אבוי שלח כאוותו שבוע. בשבת אה"צ כשבועיים לפני מנהה עלה הרביה להיכלא דציוין ואמר לבדו תהילים ברגש רב אלום לא ניגש כלל לעמוד ע"ג הצווין.

בשנת תשנ"ג חל ל"ג בעומר במוצ'ש והרבבי נסע לאוthon שבת לצפת בהשתפות קבוצה מצומצמת של חסידים. בכתביו החסידים מופיע, "שלפנינו קריית התורה הוכירנו לב' כ"ק מון אדמור" זי"ע"א את הא"צ של הרה"ח ר' מענרד הוכמן זל"מ מקורי אנ"ש בלבונון שלא השאיר אחריו זש"ק, ובנבו נקש להעלתו למפטיר. אולם לאחמנ"כ התברר לרבי שהיא"צ חל בו ביום, והוא העיר שא"כ היה צריך לקבל עלייה רגילה ולא מפטיר. אה"כ אמר בדרכך צחות: 'מען דארך נישת זי"ע עריגר פון ירושלמער אידן, שלוקחים לעצם עלות למפטיר לכבוד הא"צ של רבינו שמעון'.

"הרה"ח ר' אליהו יצחק וילדר שליט"א מירושלים הגיעו לשבת זו עם בנו לחלאקה, ונושם כרך כבד בעיליה. הרב הורה לו שמן הרואי שיעשה מי שברך לבנו לכבוד החלאקה, אולם לאחר שישמו המני שברך, אמר לו הרב: 'זהרי איתא שאיל ישנה אדם בין הבנים, והורה לו לעשות מי שברך נסף לכל לדיו שיחיו'.

שנה לאחר מכן, שב נסע הרב עס החסידים לצפת, ובער"ש אה"צ – ל"ג בעומר הגיעו לציון הרשב". הרב אמר את התהילים עם החסידים, ולאחמנ"כ יצא לחדר ושם גוז אט שעורות ראשם של ילדי החלאה. גם בפעם זו התפללו ביל שבת בבייה"ג האר"י משום כבודו של המרא דארตรา דצפתה הרב קפלן.

השבת האחרון

השבת האחרון בסדרות אותן שבתות ייחודיות התקיימה לפני תשע"ה שנות תשנ"ג. הרב קפלן צ"ל כבר לא חי באותה שנה, ולכן גם בלילה שבת התפללו באולם מיוחד. בש"ק יירד הרב לבית העלמי העתיק לצפת להשתתף על קברי הצדיקים הטומנים שם כשאלו מטלולים רבים מהח סידים.

במושאי שבת ל"ג בעומר נסעו כולם בראשות כ"ק מון האדמור זי"ע למירון. הרב חשש ממהומה שכוללה להיווצר בכנסתו לא ציוין, ולכן ביקש ליחסן מופתת האחורי להיכלא דאלעד, שם עמד ואמר רביה ברגש רב. לציון התקריב רק זמן מועט. ולאחמנ"כ יצא לחדר, שם ערך חקלע"ס.

חסידים מצינאים, כי בכל הפעמים שהרב היה בmirון בשבת, הקפיד שלא לגשת סמוך ממש לציוין, אלא היה יושב במרחיקת המשם קבוצה מצומצמת של אנ"ש. מספר

בחורים שהספיקו להגיע למירון ברגע האחרון, נאלצו לישון על הדשא בתורנות. חלום עד חצות הלילה וחולקים מחוץ עד הבוקר. במוצאי שבת – ל"ג בעומר ארוגנו 'הדלקה' בחצר הבית בו התאסכו הרב, ולאחמנ"כ עלה לציוין הכהן.

* שבת התאחדות

בחודש תמוז תשמ"ו, ב乞ש הרב לשבתות בפר' מטו"מ, שבת מבר' כים אב, במירון. קהל החסידים ניצל את ההזמנות והגיעו למירון לש' בת התאחדות. הרב ערך את הקידוש ב匝פה דשבטה בצריפים של י"ד עזרה, ואחה"צ שלפנינו מנהה אמורו את התהילים ברובם. בתפילה מנהה במערת רבבי שמעון כבוד הרביה לדראונה בה'זואה והכנסה, וכן אמר תורה ב'טיש' רעווא דראוואן, שלא כנהוג. במוש"ש שב רבינו

לאכסנונית מנוחתו ב匝פה.

לקראת שבת ערב ל"ג בעומר תשמ"ז נערך הרב לבקשת ראשי החסידים לנסוע ייחודי פעם נוספת לצפת. הרב הגיע למקום ביום חמישי אה"צ, ולחדרת בבורק התפלל שרחרית בבייה"ג של הרוב קפלן ומאהר יותר ירד לשפוך שחי בבייה"ג העתקי ב匝פה. למספר בחורים שהמתינו לו על ידי השער בכונה להתלוות אליו, ביקש לחזור על עקבותיהם מכיוון שברצונו לשוחות שם לבור. אףלו את הנגה שלח למעונו, וביקשו לבוא בכספי שchip' מה שעה בהן שפוך שיח על ציוני הצדיקים הטומנים שם.

את תפילהليل שבת ערך הרב בבייה"ג האר"י משום כבודו של הרב קפלן צ"ל, ושאר תפילות השבת והשולנות התקיימו בבניין הישיבת. במושאי שבת נסעו כולם בראשות כ"ק מון אדמור זי"ע למירון.

בשב"ק פ' בה"ב מברכין חדש סיון תש"ז, התקיימה שבת ההטא' חדות היחידה בmirון בהשתפות כל הקהלה בראשות כ"ק מון האדמור זצ"ל. אמנים היו עוד כמה שבתות שהרביה שבח בmirון עם קבוצה נרחבת מציבור אנ"ש, אבל שאר שבתות התאחדות לכל החסידים, התקיימו בכספי שמא"י ובצפת.

הרב הגיע מירון כבר ביום חמישי אה"צ בלויו אחד המכדי, ו齊יר החסידים הגיעו למחדרת. האברכים והבחורים התאסכו במבנה ששימש בעבר כמאפייה ווועד להכנת אורחים ע"י מוסדות י"ד ע"ד רה' וסעודות השבת והשולחות התקיימו באולם רחבי-ידיים שהוקם באותה שנה ע"י מוסדות י"ד ע"ד רה' ווועריב התא. קיימה על גג הצווין בשיטה רחבי-ידיים.

הציג לנוה הגעה מקורית: אם ייאת לנוסע דרך בני ברק, צילם אותו כשהוא חבוש בשטרויימל, ווישלח לו את התמונה. הנוה גננה מהצעה, ונסע לבני ברק, שם יידדו כמעט כל נסעי האוטובוס, ומהם המשיך לתל אביב עם הרביה ו'ישראל יצחק הכהן כרמל' של השתלהו אליו.

'באו ונצא' ב匝פה

שלוש שנים לאחר השבת בכפר שמא, שבו הסכים הרב לשבתות את השבת בכפר שמא, כאשר הפעם, לאור גידול הציבור בע"ה, נשכר אלום רחבי-ידיים ששימש כחדר האוכל במקום, בו התקיימו כל סעודות השבת והטישים. ל"ג בעומר חל באוונה השנה במושאי שבת, ואחר הבדלה עלו כל הקהלה בראשות כ"ק מון האדמור זי"ע לציוין הקדוש.

אנ' ממשיכים לקרוא מתוך יומני החסידים על אותן שבתות עילאיות. בשנת תשמ"א בערשב' זצ"ל עם שישי ל"ג בעומר, נסע הרב זצ"ל עם אוטובוס ציבורי למירון יחד עם הרה"ח ר' יעקב דוד ברונ"ג זל"מ, בהגיעו למירון המתיין לו עם והרה"ח ר' ישראל יצחק הכהן כרמל זל' מזקיני חסידי טטריקוב אשר הח' רכב הרביה ר' משה בקובסקי זל' מזקיני חסידי טטריקוב אשר הח' זיך רישון לנסוע בתוכה הכהר בתור מושב המקומות. באותו יום עדים ברכבתם של רוחניים, וכל מעלה ההר היה עמוס ברוכלים ודוכנים, הדרך במכוניות התנהלה לאטה כשרבים מהתהילים מלומים רגליית את הרכב. לאחר התפילה ועריכת החלקה וריקודים, נסע הרב ל匝פה, שם שהה עם בני המשפחה בדירה מיוחדת ששודרה לו בקרבת מקום לישיבת צפת שבעיר העתיקה.

אנקדוטה מעניינת כורעת מאותה שבת ב匝פה. לפני קבלת שבת שהתקיימה בבייה"ג האר"י, יצא הרב זצ"ל לחדר בימי"ד התהייש על הספסל, שם התפלל קבלת שבת. זקני החסידים ציננו, כי מנהג זה נתג הרביה כה'ג איזערטער זצ"ל, שראה בקשר יידידות עמו, זאת ע"פ מהנו של האר"י לא הצליח לקבל את השבת ב'חקל תפוחין', וכי דיעו שביה"ג האר"י ב匝פה עמד על המקום המוחש בו היה האר"י ויצא לקלת השבת. הרב התפלל בתי-כנסת זה משום כבודו של רביה של צפת הגאון רבי שמחה קפלן זל' שראה בקשר יידידות עמו. את סעודת השבת ערך הרביה עם כל הקהלה, כאשר כל רביים היהת וזיהו נדירים לחות בעבודת הקודש של הרביה, כאמור 'שלום עליכם' וקידוש, ולאחמנ"כ בומו לבדו איזמר בשבחן' כשהוא קדוש על החדרו י'אה רעווא קמייה וגוי'. באמצעות הסעודה גם אמר כדרכו את מאמר הזהר לשב'ק בקהל רם ובהתעוררות מרובה ברשפי אש קודש. ואו כיבד לנגן את

שאר הוויירות.

באמצע הסעודה הגיעו הרבה רבה של צפת הרוב קפלן זצ"ל להשתתף בשולחן. התהו כשהוא מעמיד בקבוק יין על השולחן. רבנו זי"ע כיבדו מאוד והושיבו לידו וושוח עמו רבות בדברי תורה כ"ק מרן האדמור זצ"ל לבקר במעונו חתניינו שליט"א קפלן צ"ל, כאשר נלווה חתניינו שליט"א זצ"ל, וכמו כן נכבד מא"ש. במהלך הביקור שוחחו רבות בדברי תורה וסיפוריו מע' שיות. בהזדמנות התבטאת הרב קפלן זצ"ל שיחותיו עם הרבי מסטריקוב בשחוותם ב匝פה, נתנו חווית לחודשים רבים.

בשנת תש"מ חל ל"ג בעומר במושאי שבת, כמוש"ק, והרב זצ"ל נסע למירון לשבת, עם קבוצה מצומצמת של אנ"ש. מספר

רבנן זוקל' בציאה מסערת רשב' בשנת תשנ"א

רבנן זוקל' בבית החיים העתיק ב匝פה בשנת תשנ"א